

O summam populi incuriam & pertinaciam, quæ nullis monitis, afflictionibus, nullis minis excisionis prohiberi adeo potuit, ut sæpissime salutis fontem deserentes non ad ingenium redierint, & a vicinis gentibus idolorum cultum assumerint. Legenti Judicum historiam, Samuelis atque Regum Libros, rei veritas patebit. Quorum lectionem Scripturæ studioso universam committimus & relinquimus; nobis autem ex II. Reg. XXIII. v. 6. 7. præsentem locum eligimus:

וַיֵּצֵא אֶת הָאֲשֵׁרָה מִבֵּית יְהוָה מִחוּץ לְיְרוּשָׁלַיִם
 אֶת נָחָל קִדְרוֹן וַיִּשְׂרוּף אֶתָּהּ בְּנָחָל קִדְרוֹן וַיִּדַּק לְעֶפֶר
 דִּישְׁלָךְ אֶת־עִפְרָה עַל קִבְרֵי בְנֵי הָעָם:
 וַיִּתּוֹץ־בְּתֵי הַקִּדְשִׁים אֲשֶׁר כִּבִּיר יְהוָה אֲשֶׁר הַנְּשִׂיִם
 אֲרָגוּת שָׁם בְּתֵים לְאֲשֵׁרָה:

quæ Lutherus ita vertit: Und ließ den Hain aus dem Hause des HERRN führen/ hinaus für Jerusalem/ im Bach Kidron und verbrand ihm im Bach Kidron/ und macht ihn zu Staube/ und warf den Staub auf der gemeinen Leute Gräber v. 7. Und er brach ab die Häuser der Hurer/ die am Hause des HERRN waren/ darinnen die Weiber wirketen Häuser zum Hain.

Tu autem, Sancte DEUS, juva nos & veritatem edoce!

CAP. I.

Nulla fuit poena Israeli, quin pars ejus aliqua fuerit ob poenam iniquitatis vituli. Neq; etiam a veritate aliena sunt, quæ habet Author אמר וצחק אין לך פורענות Col. I. p. 130. ופורענות שבאה לעולם שאין בה אחר סכר בהכרע ליטרה ש ענה הראשון שנאמר וביום פקדי ופקתה עליהם חטאתם Dicit R. Iitzhak: Nulla unquam afflictio adhuc contigit ab eo tempore, quo Aaron effinxit vitulum, quæ non habuerit adjunctam drachmam in depressione libræ vituli illius adorati, quia dictum est: Exod. 23. quando-cunque afflictiones immittam, de hoc præcipue illorum peccato eas immittam.